

[Indenrigsministeren.]

man her har taget fejl, faar man de mest ubeherskede Bebrejdelser, fordi man alligevel ikke vil lade det alt sammen gaa i Kommissioner. Mon nu alligevel ikke de Herrer, der tumler rundt i alt dette, skulde se at faa Nerverne i Ro og tage jævnt og naturligt paa Tingene? Det hele er slet ikke saa indviklet, som man vil gøre det til. (*Kristen Amby*: De vil bare have det, som De vil have det.). Det hele er ikke saa indviklet, som det ærede Medlem tror. Nerverne i Ro, ærede Medlem! Nu f. Eks. i dette Tilfælde: alle er enige om, at der eksisterer en Ulighed i Skattebyrderne, som er uholdbar; jeg forelægger et Forslag, der af alle maa erkendes at ville medføre en betydelig Afhjælpning af disse Forhold, saaledes at der i hvert Tilfælde kan skabes fornøden Ro til den store Gennemgang af hele vort Skattesystem, det statslige som det kommunale, alle de forskellige Sider af det statslige Skattesystem, alle de forskellige Sider af det kommunale Skattesystem, det indbyrdes Sammenspil mellem disse to Systemer, alt dette, som det i Sandhed ikke er Tanken at begrave i en Kommission, men som alle kyndige dog ved vil kræve et overordentligt Arbejde, store Undersøgelser og derfor ogsaa betydelig Tid. Jeg forelægger dette Forslag til saglig Forhandling med alle, rede til at tage Hensyn til sagligt motiverede Indvendinger, hvis man kan paavise urimelige og uheldige Virkninger af Forslaget. Hvad møder jeg saa? Ja, de to ærede Ordførere for Oppositionspartierne nægter overhovedet at forhandle, afviser Forslaget. Paa de Herrer's Begæring fik man i sidste Rigsdags-samling udregnet Virkningen af dette Forslag i mere end hundrede Kommuner her i Landet. Ikke med et Ord har de ærede Ordførere søgt at paavise, at Virkningerne i disse mere end hundrede Kommuner er uheldig. Blot Afvisning af Forslaget — og saa søger man oven i Købet at give det Udseende af, at det er Regeringen, der vil diktere, medens Sandheden dog, som det fremgaar af det, jeg her nævner, er den, at det er de Herrer, der søger at fortsætte den samme Linie, som da *de* var i Stand til at diktere og i Sandhed ogsaa benyttede sig af det.

Det ærede Medlem fremsatte forskellige Betragtninger, som jeg har imødegaaet hver og een under Behandlingen i Fjor. Det ærede Medlem bruger det Udtryk, at Indenrigsministeriets Oplysninger, som følger med Forslaget, er uærlige; det fremgaar dog lidt længere henne af det ærede Medlems Tale, at han ikke bestrider, at Tallene er

rigtige, at der faktisk i Dag f. Eks. i een Kommune af en Indkomst paa 1 200 Kr. betales 153 Kr. i Skat, medens i en anden Kommune den samme Indtægt kun betaler 7 Kr. i Skat; saa stor er altsaa den faktiske Ulighed i Dag. Men, siger saa det ærede Medlem hoverende, Uligheden havde ikke behøvet at være saa stor, hvis de brugte ensartede Ligningsregler. (*Korsgaard*: Det er det afgørende). Ja, jeg beder stadig de ærede Medlemmer om at have Taalmodighed; jeg kommer til alle de Problemer, som det ærede Medlem interesserer sig for i den Forbindelse. En stor Del af Forskellen, siger det ærede Medlem, skyldes, at de ligner forskelligt. Ja, jeg maa sige over for denne Betragtning, at det forekommer mig, at det ærede Medlems Udtalelse kun kan have den Undskyldning, at det ærede Medlem ikke er vant til at behandle disse Problemer; saa overfladisk er hans Udtalelse. Hvorfor tror det ærede Medlem, at der lignes saa forskelligt i disse to Kommuner? Tror det ærede Medlem, at det er, fordi der er nogle Mennesker i denne ene meget fattige Kommune, der finder det ønskeligt at brandskatte en Indkomst paa 1 200 Kr. med en Skat paa 153 Kr.? Nej, selvfølgelig ikke. Det er paa Grund af de i Forhold til Beboernes Indtjeningsevne forfærdelige Skattebyrder, der findes i denne Kommune; det er derfor, Kommunen tvinges til at ligne saa uhyre Skatter paa de smaa Indkomster, og den Dag den faar en Lettelse af den samlede Skattebyrde, vil Ligningen selvfølgelig som Følge deraf blive en anden; det er indlysende for enhver, der kender disse Forhold. Alt dette har jeg allerede i Foraaret forklaret det ærede Medlem saa omstændeligt, som det har været mig muligt.

Paa samme Maade, naar det ærede Medlem fremfører den Indvending, at der ikke i den fælleskommunale Indkomstskat tages Hensyn til Pengenes forskellige Købeevne. Som jeg sagde til det ærede Medlem i sidste Samling, glemmer det ærede Medlem, at til det højere Indkomstniveau i København og Byerne med de deraf følgende højere Skatter svarer, at de Udgifter og Takster af forskellig Art, som i Byerne dækkes gennem de offentlige Skatter, er tilsvarende større. Det er det samme, som det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen ogsaa glemmer i sine Udtalelser, men ganske vist drager han ud fra sine ensidige Synspunkter den modsatte Konsekvens deraf. Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen siger: Takster, Understøttelser, Forsikringspræmier er højere i København end paa Landet, og alt dette maa Skatteyderne ud over Landet betale.